

EVANGELIKUS ÓRÁLLÓ

EGYHÁZI ÉS ISKOLAI HETILAP.

A lapot szellemi és anyagi tekintetben illető mindenemű postai küldemény, a hirdetések szövege és ára, valamint az esetleges reklamáció is a lap tulajdonosához: Noszko István lelkészhez Rákoskeresztra (Pest megye) küldendő. ☞ ☞

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS LAPTULAJDONOS:
NOSZKO ISTVÁN
 Rákoskereszturi lelkész.
 FŐMUNKATÁRSÁK:
 SCHOLTZ ÖDÖN JAHN JAKAB BLATNICZKY PAL
 Ágfalvi esperes-lelkész Kiskéri lelkész. Sinkotai lelkész
 DUSZIK LAJOS GÖMÖRY JANOS
 Szatmári lelkész. Eperjesi főgym. igazgató

Megjelenik hetenként evv. iven
 A lap ára:
 Egész évre 14 K
 Félévre 7 K
 Egyes szám ára 40 f
 Hirdetések és pályázatok ára:
 Egész oldal 40 K
 Állandó hirdetésár megvétel esetén

TARTALOMJEGYZÉK: VEZÉRCIKK: **A dunántúli püspök választás.** Krónikás. — **TÁRCA. Fohász.** —
 Még egy szó. — szikla. — **Belélet** — **Pályázatok és hirdetések.**

A dunántúli püspök választás. Kapi Béla az új püspök.

Megtörtént immár — a mint azt a múlt heti számunkhoz csatolt táviratban olvasóinkkal már tudattuk — a dunántúli püspök választás szép eszenben és méltóságban, úgy amint az ügghöz és az alkalomhoz illik. A választásból Kapi Béla Szombathelyre megválasztott körmendi lelkész került ki győztesen, amint az meglehetősen biztossággal előre látható volt. Hisz mellette lelkes híveinek és tisztelőinek törzskara, mióta a választás aktuálisra kezdett válni, határozott állást foglalt s személye körül csoportosult a fiatal papság lelkes serege, amely sereg az öreg papoknak az új egyetemes nyugdíjintézet hatása alatt az utóbbi években történt sok nyugdíjalépése következtében igen megszaporodott.

Az a 107 szavazat is, amely Kapi 238 szavazatával szemben más érdemes jelöltekre adatott le, szintén nem jelent bizalmatlanságot Kapival szemben, csak azt dokumentálja, hogy sokan voltak, akik azt gondolták, hogy Kapi előtt talán még egy idősebb lelkészt kellett volna a püspöki székbe emelni azok sorából, akik már hosszabb idő óta fejtettek ki fáradtságos és eredményes munkásságot az egyház és a kerület érdekében. Hogy azonban az ezen nézetet képviselők

milyen szervezetlenségben voltak, legjobban mutatja ezen szavazatok szétforgácsolódása, amelyek csak Pálmai Lajos győri lelkész és Scholtz Ödön ágfalvi esperes körül nyertek határozottabb ki-jegecesedést. Megemlíthető még, hogy mennél jobban előrehaladt a választás s mennél inkább láthatóvá lett Kapi megválasztatása, annál nagyobb mértékben adták le az említett konzervatívabb álláspont képviselői is szavazatukat ő reá s ez eredményezte aztán, hogy az összes szavazatok kétharmada reá esett.

Természetes azonban, hogy mindezek csak külső okok és körülmények s nem lettek volna elégségesek ahoz, hogy Kapi Bélát emeljék Dunántul Gyurátz Ferenc örökébe, ha nem rendelkeznek olyan benső nagy értékek és kiváló tulajdonságok felett, amelyek őt ezen nagy örökségre méltóvá is teszik.

Hiszen közismert tény azon alapos theologiai és általános készség és műveltség, amely felett Kapi rendelkezik s azon írói és költői tehetség, ami által főleg a „Harangszó“ megalapítása és kitűnő szerkesztése révén oly nagy népszerűsége tett szert gyülekezeteinkben. Ehez járul azután még, hogy jeles egyházi szónok, megnyerő modoru, udvarias fellépésü ember s vasszorgalmu munkás, aki minden reábizott és elvállalt kötelességnek a legnagyobb pontossággal és

lelkiösmeretességgel igyekezett megfelelni s azért közfiszteletet és szeretetet vivott ki magának.

Épen azért kétséget sem szenved, hogy az egyházi felsőbb közigazgatás és kormányzás terén, amely téren talán a legkevesebb gyakorlattal rendelkezik, szintén közmegelégedésre fog az előlegezett nagy bizalomnak megfelelni. Megjegyezzük még, hogy *a lelkészek*, akikről az egyház és a püspök is méltán mindent elvár és megkövetel, de akiket minden ág lép s akiknek sorával s nyomorával az egyház eddig édes keveset, vagy semmit sem törődött, holott az egyház többi munkásainak minden kijut, amit csak kívánnak s ami megilleti őket, — nem csak példát adó első munkatársat, hanem jogos érdekeiknek felkarolóját és eredményes képviselőjét is remélik benne.

Igy most a vének sorába lép nem csak Dunántulnak s egyetememes egyházunknak legfiatalabb püspöke, hanem egyáltalán egy valóban fiatal, még csak 37 éves püspök, ami által sokak kívánsága teljesül. S ha azonfelül igaz az a kijelentés, hogy „ha Pál apostol most élne, akkor ujságíró volna“, úgy elmondhatjuk, hogy ujságíró püspöke is van egyházunknak. Sokat várunk tőle. Talán sikerül neki megtalálni azt az elixirt, azt a csudaszert, amely haldokló egyházunkat új életre kelti. A legideálisabb akarat meg van hozzá benne. Segitse meg s áldja meg működését a jó Isten.

Krónikás.

* * *

Kapi Béla, a dunántuli ág. hitv. evang. Egyházkerület új püspöke, körmendi, megválasztott szombathelyi lelkész, született Sopronban 1879 aug. 1. Szülei: Kapi Gyula soproni tanítóképző intézeti nyug. igazgató és Hirschfeld Adrienne gondos nevelésben részesítették. Mély vallásosságát, egyház, haza, s emberszeretetét főképen édesanyja oltotta szívébe. Tanulmányait a soproni ev. főgimnáziumban, teológiai intézetben

s a rostocki és hallei egyetemen végezte. Rostockban két, Halléban egy fél évet töltött. Segédlelkész volt Nemesdömölkön, 1902—1904-ig püspöki titkár volt. 1903-ban nősült. Elvette Hegedüs Gyulának, a soproni áll. építészeti hivatalfőnökének leányát, Katalint. Boldog házasságban élnek. Négy gyermeküket nagy gonddal nevelik. Felesége nemcsak papné, hanem igazi papnő, férjének jobbkeze, a háztartás gondos vezetője, gyermekeinek avatott nevelője. E kegyes papesaládban mindennap van közös esti könyörgés: rövid éneklés harmónium kísérettel, és imádság. Kapi, mint atyja a kitűnő zeneköltő szeret zenével foglalkozni. Elnöke a körmendi dalos-egyesületnek. Legjobban érdeklik az egyházi zene kérdései. A körmendi templomban fölemelően szép az éneklés. Rövid idő alatt sok értékes művet írt. Művei nagyrészt a Luther-Társaság kiadásában jelentek meg. Ilyenek: Hitünk igazsága. Az ev. és r. kath. egyház közötti különbségekről. Erős várunk az Isten! Elmélgések. Patikáriusék Bibliája, elbeszélés. Pálffy József életrajza. A műveltségről. Kis káté az általánokról. Kovács Balázs esete, — Másutt jelentek meg: A Biblia és a társadalom. A boldogság könyve. Ad astra. Az ember tragédiájának világnézete. A munkáskérdés és a keresztyénység. A nemzeti élet erőforrásai (a „Czél“ című folyóiratban.) Háboru és vallás, felolvasás gyűjtemény.

1910 óta szerkeszti kitűnően a közkedveltségű „Harangszó“ e. vallásos néplapot.

Kapi Béla, e nagymiveltségű, kitűnő szónok, buzgó pap, bizton hisszük, disze lesz egyháznak, hazának egyaránt. Legyen üdvözölve az új fiatal, nagyrahitott püspök, szerény férj. Jellemző szerénységére, hogy e sorok írójának most okt. 27-én kelt levelében úgy ír magáról — kérve tőlem a katonák számára adandó ünnepi füzetébe új alkalmi énekeket — mint „egyházunk egyszerű közkatona-járól.“ Sok ily közkatona-t szeretett egyházunknak!

S. K.

T Á R C A

FOHÁSZ.

Fohászunk felszárnnyal égi palotádba
Kebelünk keservét kiönteni vágyva,
Szívünket színültig tölti már a bánat;
Téged kérünk tehát, Mennyei Atyánkat.

Ura az életnek, Ura a halálnak,
Trónod zsámolyához panaszaink szállnak.
Szegény, szép hazánknak már harmadik éve
Szomoru szenvedés nehéz osztályrésze.
Lelkünk az örömmek bus poharát issza,
A béke éveit sirva-sirja vissza;
Hiszen, ami akkor derűt, áldást hintett,
Szárnyaszegett kedvvel elfeledjük mindet.
Már el is esüggednénk, ha nem biznánk Benned,
Hogy sajtó szívünknek Te adsz vigaszt, enyhet;
Letöröld a könnyet, mely azokért perdül,
Kik nem térnek vissza a nagy küzdelemből,
Kik éltek tavaszán, szívük virágában
Mentek a csatába boldogan, vidáman,
A kik hívvirágra, dicsőségre vágytak
S szembenézni bátran százszor a halálnak,
Aztán dicső, fényes győzelmet aratva
Visszatérni vígan a szülői lakba
S összeforrti velük, akik nekik szentek,
A kikért a harcba élni, halni mentek.
Nem így lett, jaj nem így, elröppent a lélek,
Mikor még ajkukon az anyacsók égett.
S letöröld a könnyet, mely azokért gördül,
Kik nemrég távoztak a családi körből,
Kik éltek szép nyarát, vagy már őszét élték
S gondozva-gondozták házuk összes népét.
Ők borosan mentek, titkon ejtve könnyet,
A jövőn tűnődve ha vissza nem jönnek,
Azt a kis családot, nem magukat féltve,
Hiszen az embernek egy halála, élte,
Hisz az ellenségtől nem remeg a férfi,
Kivált ha magyar kart adott Isten néki;
De a szegény özvegy, de a szegény árva,
Az csal but a szívbe s könnyet a pillára.
És úgy lett, óh úgy lett: elröppent a lélek,
Mikor még ajkukon a hitvescsók égett.

Özvegyek és árvák Gondviselő Atyja!
Nézd, közöttünk őket minden szem siratja.
Minden szív, minden ajk kéri halkán esdve,
Pihenjen csendesesen ifjak, apák teste!

Kéri tedd boldoggá a hős ifjak álmát,
Hogy, ami itt elmúlt, abban megtalálják.
Álmodják magukhoz az édes szüléket
S mindazokat, kikért nemis szívük égett.
Álmodjanak fényes győzedelmes békét,
Ahogy azt kardjukkal kivívni remélték.

Álmodják, amire ifju lelkük vágyott!
A legédeseb, legszebb földi boldogságot.

S tedd olyan boldoggá a hős apák álmát,
Hogy dicső nevedet sirjukban is áldják.
Áldjanak, hogy házuk minden tagját véded
S nem hagyod, hogy őket letörje az élet:
Véded az özvegyet, vezeted az árvát,
Hogy életük utját tiszta szívvel járják.
Áldjanak azért is, hogy ez a szép ország
Ugy felvirul egykor, ahogy ők álmodják!

Atyánk, aki véded az özvegyet, árvát,
Tedd édessé, széppé hősök siri álmát. Amen.
Mocskonyi József.

Még egy szó.

A hadi árvákról szóló multkori (43. szám-
ban megjelent) cikkemhez még szavam van. E
kérdés teljes komplexuma különben oly terjedel-
mes, mélyre és messzire nyúló, hogy vele kissé
bővebben, tüzetesebben és gyakrabban kell —
már fontosságánál fogva is — foglalkoznunk.

Mindig bizonyos fájó érzés fogta el szive-
met, midőn elgondoltam: mit tehetne a keresz-
tyénség, nem az egyház, a keret, de az evange-
lium, ha ez a világot átfórnálni, megjavítani és
megszépíteni hivatott isteni hatalom megtalálná
a maga annyi számu munkásait, amennyi elég
volna a sok aratásra váró gabona, a sok nagy
kérdés evangéliumi szellemben leendő megoldá-
sához. Ha már nem tudtuk mi, keresztyének
mérsékelni, lokalizálni, annál kevésbé megaka-
dályozni a háborút, legalább a romok megépíté-
sénél kellene az Ur lelkétől megihletve vállat a
vállhoz szorítanunk a közös teher alá.

No de ez — sajnos — utopia. Ma számra
dolgoznak a felekezetek s az áttérítés vessző-
paripáján robognak egymás ellen, pedig vihar
dühöng s remeg a föld, tehát egymás mellett
kellene állaniok.

A hadi árva ügynek is merőben egyházi
ügygé kellett volna válnia abban a pillanatban,
amint e kérdés mint szociális kérdés sirva élet-
jelt adott magáról. Nem gondoljuk-é, hogy egy-
házainknak valami teendőjük is volna e minden
munkaerőt kiásni és tulfeszíteni kényszerítő idő-
ben. Olyan szertelen, bizarr, vagy olyan holdkő-
ros áhítozás-é az, mely a hadi árvaügy egyedüli
hivatott és egyedül képes megoldójául az egy-
házakat szeretné tekinteni? Ki és mi az a társa-
dalmi tényező, melynek a Krisztus végrendeletét,
testamentumát — az ő kicsinyeinek gondját —
vállalnia kötelessége, ha nem a ker. egyház? . .

Ma ankéteznek gyűjtést rendeznek, tervezetek fölött tanácskoznak, megbeszélést hirdetnek a hadi árvák kérdésének minél célszerűbb megoldására és e megbeszélésekben a vezető tenort egy-két megihletett lelkű ur és urnő, egy-két újságíró és egy esomó hivatalnok viszi. Hát az egyházak? Tessék egy kis szemlét tartani a műhelyekben. Mint hánykódó hajó kamarájában a kártyázó matrózok, vigyázva lesik: mit „játszik ki“ a partner. Egyházi férfiak minden felekezet kebeléből láthatók a romok építésénél, de egyházak, mint szervezetségek, mint a szeretetmunka állandó bereitschaft-jai (készségei) késlekednek. A mi nálunk is e munkatéren oly dicséretre méltó buzgalommal és oly áldott eredménnyel történik, az egyes egyházközségeink, vagy helyesebben: egyes nagyobb kaliberű egyéniségünk önálló vállalkozása, nem az egytetemes egyház, mint szervezett korporáció mozdulása.

Ám mind e lehangoló körülmény sem akasztja meg azt az álomlátást, melynek tetté-, ténynyé válását várom: lesznek egyházaink, melyek a maguk hadi árváit nem hagyják el, nem „teszik ki“, hanem a vesztett szeretet helyett szeretetet adnak nekik. Mert én hiszem a fizikai törvényeket a lélek világában is. Ha az a bizonyos energia, eleven erő, mely majd hő, majd fény, majd elektromosság, a fizika szerint „soha el nem fogy“ (I. Kor. 13.), az a szeretet, az a legnemesebb energia, mely gyermekeiért imádkozva, azok boldogságát kérte az utolsó sóhajjal megszokadt fohászbán, valahol megvan! Meg. Itt a szívekben. Az enyémben, a tiedben, ha szó lehet nálunk a szívről. Csak ez a kérdés. Mert ha van szívről, ha egyházaink, ha a keresztyénség oltárain nem a féltékenység zöldes lángja, hanem a szeretet bűvös szent tüze ég, akkor a hadi árva-kérdés többé nem kérdés. Akkor minden apjátvesztett gyermek megtalálja kenyérkeresőjét, gondjával szerető édes apját az — idegenekben, kiknek bordái alá költözött az édes apa valahol porladó teteméből a forró, áldott apai szív.

És hiszek a gondviselésben; pedig az emberek e hitből kiakarnak ábrándulni. Ugyanis mi a gondviselést valami keresztyénellenes haedonizmussal egy kiélendő isteni szeretetfakciónak gondoljuk, pedig más az: valami felelőséges komoly kötelesség az. Legyünk mi a gondviselés aktív munkásai, nem ölbetett kezű kiélő, passzív tárgyai, legyünk az árvákra gondot viselő Isten, a szeretet munkatársai s a hadi árvák sirása el fog halkulni. *Az isteni gondviselés általunk vigyázzon a hadi árvákra!* É mi szívről éljen

és hasson az isteni gondviselés. Kemény szó, ugy-e?

Ez pedig evangéliumi követelmény. De térjünk a prózára. Multkori cikkemben tiltakoztam az árva-falanszter ellen. Most ismétlem tiltakozásomat. Anyák is vannak ám! Ezt feledte el Madách szerint is a falanszter-tudós. Otthon, édes, meleg levegőjü otthon is van ám. Valahogy az özvegygyé vált anyák gondját kell kevesbitenünk, valahogy a lehetőségét kell előteremtenünk annak, hogy a támaszukat vesztett családok gondját az édes anyák vállalai elbirják. Nem egyházainknak volna-e feladata a hitazonosság, a lelki közösség révén az állandó kapcsolatot fenntartani a hadi árvannevelő családokkal, nem a mi teendőnk-e szót emelni az özvegyi hadi nyugdíj siralmasan elégtelensége miatt és nem egyházainktól kérde-e az Ur: „nem vesztettél-e egyet sem az enyéimből?“ (Ez az elvesztés nem kitérés ám, komolyabb valami.)

Vannak vidékeink, hol a házi ipar, a magyaros motívumú kézi munka a háború előtt is szép jövedelmet juttatott népünknek, nem lehetne-e a kihullott férfimunkaerők pótlására is, de a megkevesbedett kenyér gyarapítására a házi ipar megkedveltetését megkísérelniök lelkészeinknek, tanítóinknak? . . . A hol a nyomor nem mélyíti a szív sebet, a gyász, a hősért viselt gyász inkább dicsőséges, mint siralmas. A keresztyén hit úgy sem ismer halált mást, mint az Istenből kiszakadást; a keresztyén szív tud megvigasztalódni. Nem is erről van szó, hanem a hősök árváinak nem szabad elüzött bolyongókként rongyoskodva dideregniök, testben és lélekben dideregniök; sütni, ragyogva sütni kell reájuk a Napnak, a szeretetnek. Az államtól kérjük ki elégséges kenyérüket, ejtsük módját, hogy a gyöngé nő-kezek munkája is értékesnek elismeretvén családfenntartásra képes legyen; de a kenyérhez szükséges másik táplálék, amitől a lélek kap erőre, legyen számukra.

Nem kell félnünk, hogy elzüllenek a gyöngéd és fegyelmezésre kevésbé alkalmas anyai nevelés alatt a hadi árvák, csak neveljük reá a neveletlen felnőtteket, hogy közük van hozzájuk, hogy adósok azoknak a gyermekeknek. Tehát: óvjuk őket azzal a nevelő felelőséggel, mely reánk örökségül száll, a bűnözés alkalmaitól. Ha nem lesz szatócs, ki cigarettát, ha nem lesz koresmáros, ki pálinkát, ha nem lesz kizsákmányoló, ki leszállított munkabért adjon, nem lesz a hadiárva úgy hangja olyan ijesztő.

És . . . esendes lesz az álmuk azoknak a szerbiai sárba, vagy volhyniai mocsárba fulladt hősöknek.

szikla.

Kérdés.

Késmárkon megtörtént folyó évi aug. 23-án, hogy egy tekintélyes ev. polgárnak leánya férjhez ment a katolikus királyi közjegyzőhöz. A leány a róm. kath. egyház javára lemondott leendő gyermekeiről, azután pedig megeskettette magát az evang. templomban. Kérem, *nem lett volna-e kötelessége az evangélikus lelkésznek, hogy az esketést (vagy inkább egyházi áldást) megtagadja?* És nem volna-e helyén való, hogy a zsinati törvények, vagy püspöki rendeletek az evangélikus lelkészt direkte utasítsák, hogy az egyházi áldást ily esetben megtagadja?

(Az eset oly szokatlan, hogy az anyakönyvvezető maga is azon véleményének adott kifejezést, hogy az evang. lelkész nem fogja megáldani ezt a frigyét. Legnagyobb meglepetésre pedig mégis nagy pompa kifejtése mellett megtörtént az esketés az evang. templomban.)

BEJÉLET.

Kitüntetés. Felsőkubini *Meskó* Károly galgautai lelkésztestvérünknek, ki már harmadik éve mint es. és kir. ev. táborigazgató teljesít szolgálatot, „az ellenség előtt tanusított önfeláldozó s kiváló magatartásáért Ófelsége a II. o. táborigazgató érdemkeresztet (Pis meritis) fehér-piros szalagon adományozta.” Testvérünk okt. hó folyamán két heti szabadságát otthonában töltötte. Október 30-án újra visszautazott a haretéri Volhyniába. Kísérje őt az Ur megsegítő kegyelme.

Arcképleleplezés. A dunáninneni egyh. ker. felügyelőjének *Beniczky* Árpádnak arcképét a Losonezi ev. egyházközség tanácsstermében okt. 31-én leplezték le meleg ünnepély keretében. *Beniczky* a losonezi gyülekezetnek hosszú éveken át volt igen buzgó s áldozatkész felügyelője. Többek között a lelkészlak építési költségeire 20.000 koronát adományozott a gyülekezetnek. Buzgóságát és áldozatkészségét a nemes gyülekezet azzal óhajtotta meghálálni, hogy arcképét megfestette s a tanácssterem falára kifüggesztette.

Hösi halál. *Jausz* Dezső, néhai boldog emlékü *Jausz* Vilmos volt soproni theol. akad. tanár igen szép reményekre jogosító fia, a 76. gy. e. hadapród jelöltje az orosz fronton 20 éves korában a haza védelmében hősi halált halt. — Legyen pihenése csendes s emléke áldott.

Reformációi emlékűnnepélyek. A reformációnak 399-ik évfordulóját ez évben az összes iskolák és egyházak mindenütt megünneptették. Sok helyen művészi programmu ünnepélyek (Vác, Breznóbánya) keretében. Sajnos lapunk mostani, a papir hiány okozta terjedelme nem engedi meg a részletesebb beszámolókat. A jövő évi jubileumra sok helyen már most történtek némi előkészületek. —

A Prot. Orsz. Árvaházban elhelyezett erdélyi menekült gyermekek részére adakoztak: Ágoston Ilona Magyarbánhegyesről 10, dr. ifj. Berzsényi Jenő Siklósról 10, Ferenczy Izabella Budapestről 20 koronát. Fogadják a menekültek hálás köszönetét!

Orgonahangverseny. Az erdélyi menekültek és a háboru miatt szükséget szenvedők, munkaképtelenek és árvák segélyezésére a pesti ev. magyar egyházközség Deák-téri lelkészi köre a Deák-téri templomban nov. 9-én d. u. 6 órakor magas művészi programmu orgonahangversenyt rendez. Ezen hangversenyre az egyet. közgyűlésre és a MELE közgyűlésére feljövőt olvasóink szives figyelmét szeretettel felhívjuk. Beléptidjok: 6, 4, 2 és a karzatra 1 korona. Jegyeket a budapesti lelkészi hivatalokban és az egyháziaknál lehet kapni.

„Bizzatok az Istenben“ Imádságok háborus időben, itthonmaradtak és hadbavonultak számára. Irta Soós Károly bucsi református lelkész. — Debreczen, 1916. Kis 32-edrét alak. Nyomatta és kiadta Hoffmann és Kronovitz könyvkiadóhivatala. Ára 1 korona. Háborus vallásos irodalmunk szépen virágzik. Az állandó, vágyakozó lelki szükséglet meghozza a maga színes virágait. Elmondhatjuk, hogy az a kis eszenosan kiállított könyvecska, mely most előttünk van, kiválik a többiek sorából azzal, hogy szerző összekötő kapocsnak szánta ezt az itthonmaradtak és hadbavonultak lelkei közé. Szép gondolat, eredeti felfogás, mely méltán kelti fel majd a nagy közönség érdeklődését. — A mű szerzője nem új ember egyházi irodalmunkban. Egyházi beszédei telték ismertté s hozzátelhetjük: kedvessé a Soós Károly nevet. Imáiban általában keveset idéz a bibliából; ez talán felróható volna, de viszont igen frappáns bibliai locusokkal vezet be s kedves visszhanggal csendülő énekverssel fejezi be összes imáit.

A Magyarhoni Evangélikus Lelkészegyesület pénztárába szeptember és október hó folyamán az évi díjakat a következő tagok fizették be: Schöll Lajos Hidas, Horváth Olivér Légrad, Zetl József — 1917-re is — Csikóstöttös,

Belieza András Szirák, Bartal Andor Batizfalva, Szlancsik Pál Terény, Haniffel Sándor Sárszentmiklós, Tinschmidt Sándor Szomolnok, Krahulecz Aladár Grinád, Francz Vilmos Bártfa, Blázy Lajos Hiskörös, Dr. Walser Gyula Igló, Petrovics Soma Szentes, Mogyorósy Gyula Bakonyszentlászló, Bódy Pál Tápiószele, Jankó Károly Irsa, D. Baltik Frigyes Balassagyarmat, Kalmár Pál H.M.V.-Kardoskut, Lányi Alfréd Kuczora, Mikolás Kálmán — 1915-re is — Szilsárkány, Stúr Pál — 1917-re — Alsófehértó, Korenko György Restér, Szórády Lajos Tatrang, Lauff Géza Balj, Magyar Géza Szák.

Azon tagokat, kik még hátralékban vannak a folyó évi tagsági díjjal, kérem, hogy azt minél előbb megküldeni sziveskedjenek.

Breznóbánya (Zólyom m.) 1916 nov. 1-én

Vitális Gyula egyes. pénztáros.

Halálozás. Dr. Baksa Lajos a magyarországi református egyetemes egyház conventi előadója Budapesten nov. 2-án 61 éves korában elhunyt. A református testvér egyház valóban érdemes és munkás tisztviselőjét vesztette el Dr. Baksa halála által. Temetése nov. 5-én délután megy végbe a református székház zsinati előcsarnokából. A mi egyházunk igen jó, megértő s együtt munkálni szerető barátot vesztett benne. Legyen emléke áldott s pihenése csendes.

Pályázatok és hirdetések.

Hirdetmény.

A szarvasi államilag segélyezett ev. **tanítónőképző** a jövő, 1917-18 tanévben az első évfolyammal megnyílik.

Általános tájékozódás végett szükséges, hogy mindazok, akik az intézetbe magukat felvétetni óhajtják, ezen szándékukat alulírt igazgatónál legkésőbb j. é. novemser hó 30-ig jelentsek be.

Ezen előzetes jelentkezés nem egyértelmű a felvétellel, de annak elbírálásakor tekintetbe vétetik.

Bejelenthetik a felvétel iránti szándékukat mindazok a leánytanulók, akik a folyó tanévben a polgári iskola, reál iskola, gimnázium, vagy felsőbb leányiskola negyedik osztályát végzik, vagy azok, akik ez osztályokat sikeresen végezték, és 1917. évi június hónapban 14. életévüket már betöltötték, ill. akik ugyanakkor 18 évesnél nem idősebbek. Fiatalabbak, vagy idősebbek indokolt esetben korengedélyért folyamodhatnak.

A tanítónőképző első évfolyama 1917 szept. hó 1-én nyílik meg s ez osztályba 30, legfeljebb 35 tanuló vehető fel.

Akik a fentiek szerint előzetesen jelentkeznek, azaz, j. é. november 30-ig a felvétel iránti szándékukat alulírott igazgatónál bejelentik, azok 1917. évi március-április hó folyamán a felvétel részletes tudnivalóiról megfelelő módon értesítenek.

Szarvas, 1916. évi október hó 31-én.

Nikelszky Zoltán igazgató.

Pályázat.

A gömöri ágost. hitv. evang. egyházmegyébe kebeleztet, tót és magyar nyelvű **derencesényi** egyház, lemondás folytán megürült lelkesi állására

pályázatot hirdet.

Ezen állással egybekötött javadalmazás a következő: 1. Természetben és jó karban való négyszobás lakás, melléképületekkel és kertekkel. 2. Az egyház részéről fizetendő illetékek összege 690 korona és 42 fillér. Állami fizetékiegészítés 909 kor. és 58 fillér.

A pályázók teljesen felszerelt kérvényüket, 1916 évi november 20 ikáig, a főesperesi hivatalhoz küldjék be.

Rimaszombat és Rozsnyó 1916 okt. 30.

Kubinyi Géza s. k. Terray Gyula s. k.
esp. felügyelő. 2-1 főesperes.

Pályázat.

A hegyaljai ág. hitv. evang. egyházmegye kebelébe tartozó **miskolczi** egyházközségben a lelkesi hivatal elhalálozás folytán megüresedvén, annak betöltése végett alulírt előnkség pályázatot hirdet.

Javadalma: 5 szoba, konyha és kamarából álló lakás, a hozzá tartozó padlás, pince és mellékhelyiségekkel: Kézpénzben: 3600, azaz háromezerhatszáz korona, beleszámitva a stóla, offertorium megváltási összegét 650 azaz hatszázötven horonát, és 140 azaz száznegyven korona földbért; könyvtár kezelésért az előírt kötelezettségek mellett 300 azaz háromszáz korona; alapok kamataiból 108 azaz egyszáznyolc korona; urvacsorai offertorium; irodaáltalány és világítás címen 56 azaz ötvenhat korona.

A tiszai ág. hitv. ev. egyházkerület lelkesválasztási szabályrendelete értelmében felszerelt pályázat alulírt főesperesnél Ózd (Borsod vm. Ph.) november hó 15-ig nyújtandó be.

Miskolc és Ózd 1916 október 9.

Radvány István Turóczy Pál
egyhm. felügyelő. 3-3 főesperes.

ÚJDONSÁGOK

Új Testamentom

I. kötet: Evangéliom
Ford. Masznyik Endre dr.
Ára K. 1.60

Ünnepi áhítat

Szerkesztik: Dr. Masznyik E. és Izsák Aladár
Ára színes képekkel, diszköt. K 2.—

Lukács evangélioma

Máté evangélioma

Két kötet, színes képekkel, diszkötésben
(„Isten Igéjé”-ből rendezett kötetek.)
Egy-egy kötet ára 5 korona.

Napható:

Kócai Lajos

könyvkereskedése

Budapest, Kamermayer-Károly-u. 1.

Legelőszertűbb az összeget postautalványon
vagy levélhez mellékelve bélyegekből beküldeni. Portóra 20 fillért kérek.

Lelkész és vallásnár, tanár és
tanító urak rendeljék meg és
terjesszék

a hívek és a tanítványaik között az

ÉBRESZTŐ

képes keresztyén szépirodalmi, család-
és ifjusági havi folyóiratot.

Szerkeszti:

MEGYERESY BÉLA.

Előfizetési díja egy évre 4 kor.

Az ÉBRESZTŐNEK minden keresztyén
családhoz és minden keresztyén
ifjúhoz el kell jutnia, hogy a
nemes szépirodalom szárnyain minden
olvasójának lelkébe bevigye a
keresztyén magyar nemzet hatalmas
gondolatát.

Előfizetéseket elfogad és megafvusz. ingyen küld a kiadóhiv.

Budapest, VIII., Főh. Sándor-utca 28

Hirdetések felvételnek ::
a kiadóhivatalban.

Pontos és legjobb órák 5 évi jótállásra!

Egyházi szentedények, urvaacsora-kelyhek, keresztelő
kannák, oltári gyertyafartók, borkancsók. — Arany és
ezüst ékszerek, evőeszközök, chinaezüst disztárgyak
részletfizetésre is kaphatók.

Javításokra s vidéki megrendelésekre különös gondot
fordítok. — Árjegyzék 2000 rajzzal ingyen és bérmentve.

POLGÁR KÁLMÁN,

műórás és ékszerész, az ev. ref. egyházak szállítója.

BUDAPEST, VI., TERÉZ-KÖRUT 5. SZ. I. EM.

Pontos kiszolgálás!

Jutányos árak!

Boros-nyomda Rákosligeten Budapest mellett.